

Familie VERMEER – MOONEN

Als moeder overlijdt...

Frank Scheffers

Het overlijden van een ouder was altijd een drama

De gezondheidszorg was vroeger aanzienlijk minder goed geregeld dan tegenwoordig. De leeftijdsverwachting was een stuk lager. Een goed stelsel van sociale zekerheid was er vroeger ook niet. Het overlijden van een jonge vader of moeder was een groot drama vooral als er sprake was van een groot gezin. Bij het overlijden van vader viel de kostwinner weg of de belangrijkste arbeidskracht van het eigen boerenbedrijf. De weduwe moest als de financiële situatie het toeliet een (extra) knecht inhuren of was afhankelijk van familie- en burenhulp. Een andere mogelijkheid was om te hertrouwen.

Bij het overlijden van een jonge moeder was het leed al niet minder. Het kwam regelmatig voor dat moeder in het kraambed kwam te overlijden en vader met een jong gezin achterbleef. Hertrouwen of het in dienst nemen van een (extra) meid was een mogelijkheid. Maar vaak werden de kinderen (tijdelijk) ondergebracht bij familie.

Het trof ook het gezin Vermeer – Broeders

Ook het gezin van Jan Vermeer en Kee Broeders werd getroffen door het noodlot. Hun zoon Jo Vermeer (1932-2015) heeft in 2010 zijn herinneringen aan vroeger op papier gezet. Het is een prachtige bron voor de geschiedschrijving van Udenhout en Biezenmortel.

Jo is op 6 april 1932 geboren op de Schoorstraat in Udenhout. Kort daarna verhuist het gezin naar de Vossehoeve in Biezenmortel, Winkelsestraat 3. Moeder Kee was geboren op de Vossehoeve maar had een groot gedeelte van haar jeugd doorgebracht bij haar oom en tante Jan Broeders in de Moer, een echtpaar zonder kinderen. In 1932 kwam de Vossehoeve vrij, de ouders van Kee, Adrianus Broeders en Wilhelmina Baten waren overleden en de nog thuiswonende broer Frans trouwde met Sientje van de Wiel en vertrok in 1932 naar Haaren.

In 1934 was Kee Vermeer – Broeders zwanger van het vijfde kind. Maar dit kwam op 3 juni 's nachts om 3 uur levenloos ter wereld. Vader Jan en zijn zwager Frans van de Ven, getrouwd met Lien Broeders, gaven het overlijden aan bij de burgerlijke stand in Tilburg. Kort daarna, op 9 juni, overleed ook moeder Kee.

Zoals vaker voorkwam bleven niet alle kinderen na het overlijden van een jonge moeder thuis wonen. Zoon Jo werd ondergebracht bij tante Cato Broeders, een ongetrouwde zus van zijn moeder. Die woonde toen aan de Kreitenmolenstraat in bij Peerke Willems omdat ze aan de Kreitenmolenstraat een nieuw huis aan het bouwen was. Dit is Kreitenmolenstraat 49 tegenover Felixhof. Bij tante Cato woonde een oom van haar in, Boatje genaamd. Officieel heette hij Adrianus Baten en was het een broer van oma Broeders. Jo schrijft in zijn jeugdherinneringen dat hij vaak als peuter met Boatje naar de hertjes ging kijken die voor het gebouw, wat later de Schelf aan het Tongerloplein was, liepen. In het nieuwe huis sliep Jo samen met zijn oudoom op één kamer. Bij tante Cato was nog een ander kind ondergebracht. Het was Johanneke, een nichtje van Jo en dochtertje van Frans van de Ven en Lien Broeders. Ook zij was op jonge leeftijd haar moeder verloren. Lien van de Ven – Broeders overleed op 7 december 1935 op 46-jarige leeftijd. Frans en Lien woonden ook op 't Winkel op de boerderij naast de Vossehoeve. Frans van de Ven bleef met zeven kinderen achter. Jongste dochter Johanneke van anderhalf jaar werd ook bij tante Cato

ondergebracht. Zij sliep op de kamer bij tante Cato. Frans hertrouwde later met Anna van Hal, een weduwe uit Berkel.

Ad Vermeer, de broer van Jo, werd na het overlijden van zijn moeder ondergebracht bij zijn oom Marinus Vermeer en Jans van Laarhoven die in de Loonse Hoek op nummer 1 woonden. De meisjes, Sjaan en Mien, bleven thuis bij vader wonen. Dienstbode Anna van Hal uit Haaren paste op hen. Anna was nog maar 15 jaar en haar moeder kwam regelmatig vanuit Haaren naar Biezenmortel om Anna te helpen en te begeleiden bij het doen van het huishouden. De familie Vermeer had ook nog een knecht, Kees Damen, die al sinds zijn lagere schooltijd bij hen woonde. Op 17 mei 1938 hertrouwde Jan Vermeer met Ida de Wit uit Drunen en kwam Jo weer thuis wonen op de Vossehoeve. Ad was al eerder weer op Vossehoeve komen wonen; toen hij naar de kleuterschool ging was hij door vader naar huis gehaald. Jan Vermeer en Ida de Wit kregen nog twee kinderen. Kees werd in 1939 geboren en Wil in 1943.

Een voogd

Bij overlijden van een van de ouders werd de langstlevende als voogd benoemd. Er werd dan uit de familie nog een toeziend voogd benoemd. In de meeste gevallen waren de ouders in gemeenschap van goederen gehuwd. Bij een overlijden werd ter zekerstelling van de belangen van de minderjarige kinderen ook vaak een boedelinventaris opgemaakt. Bij gemeenschap van goederen behoorde immers de helft van de boedel tot de nalatenschap van de overleden ouder waar dan de langstlevende en de kinderen toe gerechtigd waren. Kinderen uit een later huwelijk konden in principe geen aanspraak op maken op het deel van de kinderen uit het eerste huwelijk, al zullen in de praktijk de vermogens vaak toch met elkaar vermengd geraakt zijn. In de oude archieven zijn veel van dit soort gedetailleerde boedelinventarissen bewaard gebleven. De inboedel van de woning werd per vertrek geïnventariseerd en ook stal en schuur werden niet overgeslagen. Vanwege de medegerechtigdheid van de kinderen in de nalatenschap van een overleden ouder vonden aan- en verkopen van onroerend goed ook vaak namens de gezamenlijke kinderen plaats.

De familienaam Vermeer

Zeer veel familienamen zijn van toponiemen (aardrijkskundige namen) afgeleid. Deze namen geven aan waar men vandaan kwam. De naam Vermeer is ook zo'n naam. De familie zal van oorsprong bij een meer of in een plaats die de naam Meer in zich had gewoond hebben. Het voorvoegsel "ver" is een samentrekking van het voorzetsel "van" en het lidwoord "der".

Bij de volkstelling van 1947 waren er in Noord-Brabant 996 dragers van de familienaam Vermeer. In Udenhout woonden 40 personen met de naam Vermeer. In Haaren woonden er verhoudingsgewijs nog meer: 72 op een totale bevolking van 2.712.

Van den Leempoel alias Van der Meer

De stamvader van de Udenhoutse familie Vermeer is Gijsbrecht van den Leempoel, overleden voor 1340 en eigenaar van het goed Ten Leempoel. Het leeuwendeel van het goed lag in Berkel, maar enkele losse percelen lagen ook in Helvoirt, Loon op Zand en Udenhout. Het kernbezit is een hofstad genaamd die Aude Hofstat, gelegen in Berkel. Ghijsbrecht, de kleinzoon van voornoemde Gijsbrecht, huwde met Oda, dochter van Jan van der Meer. Hun zoon Jan en diens nazaten werden naast hun vaders naam Van den Leempoel ook Van der Meer genoemd. De familie woonde op de hoeve afkomstig van de familie Oda, de hoeve genaamd "Ter Meer", gelegen te Belver in Haaren.

De stamhuizen

Kreitenmolenstraat

Adriaan Vermeer, geboren rond 1520 en overleden voor 1589, is waarschijnlijk verhuisd van Haaren naar Udenhout. Zijn tweede vrouw, waar de Udenhoutse tak van afstamt, is Geertruid Jan Bertens. Uit de nalatenschap van zijn schoonvader krijgt hij in 1567 een huis aan de Kruisstraat in Udenhout toebedeeld. Deze hoeve gaat later over op zijn zoon Peter Adriaan Vermeer, gehuwd met Adriana van der Schoor. De hoeve stond aan de Kreitenmolenstraat ter plaatse van de huidige nummers 19 en 21 (restaurant Het Kreitenhuys).

Het Helmonds Broek

De familie Vermeer was vanouds ook gegoed in de Groenstraat. De familie Vermeer was sinds halverwege de zeventiende eeuw eigenaar van het Helmondse Broek. Het leen is genoemd naar de heren van Helmond die het al in 1450 bezaten. Het was een Brabants leen en omvatte vier hoeven lands. Het Helmonds broek was gelegen aan de Asschotsesteeg (een steeg lopende vanaf de Groenstraat in noordelijke richting) tussen het Harensbroek en de Strijdhoeven. Dit leengoed blijft gedurende enkele eeuwen in het bezit van de heren van Helmond, tot het in 1644 wordt verkocht aan jonker Wouter Govert de Jeger die het op zijn beurt in 1651 verkoopt aan drie broers Vermeer, Peter, Jan en Goijaert. Op 9 maart 1652 houden Peter, Jan en Goyart, zonen van wijlen Peter Adraenssen Wouters, *een stuck erve, bestaende in ackerlanden, weijden, beemden, heye ende houtwasschen, groot 77 loopensaet ende 39 roeden, genoemd het helmontsbroeck in Udenhout.*

Schoorstraat

Peter Cornelis Vermeer overlijdt in 1765. In hetzelfde jaar wordt er al gedeeld. Een huis in de Schoorstraat tegenover de poort van het kasteel komt in handen van schoonzoon Steven Willem Burgmans, gehuwd met dochter Adriana. In 1770 worden er opnieuw onroerende zaken verdeeld. Een huis met schop aan de Groenstraat maakt deel uit van die boedelscheiding. Het stond ter plaatse van Groenstraat 58/60. Ook die komt later in handen van Steven Burgmans en later zijn schoonzoon Laurens Verhoeven.

Van Saaijkenshoef naar de Loonsehoek

In de achttiende eeuw woont de tak van de familie Vermeer, waarvan in dit hoofdstuk de kwartierstaat is uitgewerkt, enkele generaties in Loon op Zand op de hoeve genaamd Saaijkenshoef op de grens van Udenhout en Loon op Zand. Tegenwoordig heeft de hoeve het adres Kloosterstraat 177 in Loon op Zand. In 1890 vestigt de familie Vermeer – Moonen zich op een boerderij in de Loonsehoek op nummer 1. In 1932 verhuist de weduwe Vermeer – Moonen met haar twee zonen Hendrik en Harrie naar de boerderij Schoorstraat 26, die ook in hun bezit was. Op de Schoorstraat woonde zoon Jan, maar die kon terecht op de boerderij van de familie van zijn echtgenote op 't Winkel. Op Loonsehoek 1 kon zoon Marinus Vermeer met zijn vrouw Jans van Laarhoven terecht. Later wordt ook de naastgelegen boerderij, Loonsehoek 2, bijgekocht. Deze boerderij werd eerst een tijd verhuurd aan achtereenvolgens de familie Van Balkom en de familie Mathijssen.

De Vossenhoeve

Johannes Marinus Vermeer, zoon van Adriaan Vermeer en Adriana Moonen, vestigt zich op de boerderij afkomstig van de kant van zijn vrouw Maria Cornelia Broeders. Het is de Vossehoeve op het Voorste Winkel. Later woont er zijn zoon Ad die er samen met zijn vrouw Corrie Vermeer – van der Meijden ook jarenlang een kaasboerderij had. De boerderij werd ook veelvuldig door toeristen bezocht die er uitleg kregen over het kaasmaken. Jo, de broer van Ad, trouwde in 1960 met An Pigmans en kon terecht op de boerderij Loonsehoek 2 die daarvoor jarenlang door de familie Vermeer was verhuurd.

De Kuilpad

Een andere inmiddels in Udenhout uitgestorven tak van de familie Vermeer is altijd in Udenhout blijven wonen. Deze familie behoorde vanouds tot de notabelen van het dorp. Voorvader Jan Adriaan Vermeer had bij zijn overlijden in 1822 een viertal huizen op zijn

naam staan. Geboerd werd er aan de Kuilpad op de T-splitsing met de Kuil, waar de boerderij van de familie Vermeer stond. Naast de boerderij aan de overkant van de Kuilpad stond nog een huis. En de familie bezat een dubbel woonhuis in de Groenstraat op de hoek van de huidige Groenstraat en de Langenhof. Tegenwoordig staat hier de fraaie villa “Wilgewinde” in Amsterdamse-schoolstijl, ontworpen door de Bossche architect Van Halteren. De villa is in 1928 in opdracht van gemeentesecretaris Pieter Vermeer gebouwd. Het is Jan Vermeer, gehuwd met Johanna Burgmans, die rond 1900 verhuist naar de woning Groenstraat 70. De ingemetselde steen vermeldt de letters H.W.M.B. met de datum 1 mei 1889. Achter de letters gaat de naam schuil van Hendrikus Wilhelmus Maria Burgmans, de zwager van Jan Vermeer, die op 27-jarige leeftijd overleed. Als laatste van de kinderen van het echtpaar Vermeer – Burgmans was tot 1996 juffrouw Koojsje Vermeer nog in het ouderlijk huis woonachtig. Zij overleed in dat jaar op 92-jarige leeftijd.

Familieverhalen

Een vechtpartij in de herberg van Corstiaan van Asten

Peter Cornelis Vermeer, geboren in 1682, kan aangemerkt worden als de stamvader van zowel de Udenhoutse als de Haarensse tak van de familie Vermeer. Hij raakt op 20 januari 1726 betrokken bij een vechtpartij in de herberg van Corstiaan van Asten te Udenhout. De toen 43-jarige Peter raakt ernstig gewond aan zijn linkerarm. Stephanus en Christoffel van der Henst, beiden chirurgijn, verklaren daarover als volgt: *“dat Peter Cornelis Vermeer gequest is in zijn linker arm, een steeck overlans onder den elleboogh omtrent twee vinger lank, van buijten op de cnock ingestooken penetrerende dwars door de arm heen door de ader basilica en nog verscheijde zenuwen en pesen af”*. Het ging dus om een lelijke wond. Peter verklaart zelf niet te weten van wie hij die “quetsuere” heeft ontvangen. Maar hij had wel gehoord dat Peter Janse van Rijsewijk tegen Adriaan Peter Verhoeven had gezegd er iets mee te maken te hebben. Vervolgens riep de stadhouder op 11 maart 1726 de herbergier met zijn vrouw en nog acht andere personen die op die bewuste avond in de herberg waren op te getuigen wat de rol was van Peter van Rijsewijk. De meesten wisten ook niet wie Peter Vermeer gestoken had. Alleen Hendrik Ververs en zijn vrouw verklaarden dat Peter van Rijsewijk tegen hen gezegd had *“hebbe ick hem (te weten Peter Vermeer) daer niet schoon door zijn arm gestoken”*. Het lijkt er dus op dat de toen 25-jarige Peter van Rijsewijk de vermoedelijke dader was. Maar twee weken later laat zijn moeder Cornelia, weduwe van Jan Laureijssse van Rijsewijk, vier personen bij de Oisterwijkse notaris een getuigenis afleggen. Daaruit blijkt dat Peter Vermeer ongeveer twee uur voor hij neergestoken werd woorden had gehad met Adriaan van Baest en dat Vermeer hem twee slagen met zijn hand aan zijn hoofd heeft toegebracht. Volgens Gijsbert Hendrik Verhoeven die voor de notaris ten behoeve van Peter van Rijsewijk getuigde zou Adriaan van Baest later tegen hem hebben gezegd: *“Ick hebt hem der door gebruikt want hij hout altijd de geck met mijn”*. Jan Cornelis van de Ven, een andere getuige, verklaarde dat Van Baest hem daags na de ruzie in de herberg vertelde dat hij hem in zijn arm had gestoken en dat hij hem het mes ook had laten zien waarmee hij Vermeer had gestoken. Opvallend detail is dat Van Baest op 11 maart 1726 ook één van de getuigen was die een verklaring aflegde bij de stadhouder. Op diens vraag of hij gezien had dat Peter van Rijswijk zijn mes trok en naar Peter Vermeer stak antwoorde Van Baest: *“hier van int geheel niet te weten”*. Vanwege alle onduidelijkheid omtrent het voorval zal het waarschijnlijk voor zowel Van Rijswijk als Van Baest met een sisser zijn afgelopen.

Inboedel

Peter Cornelis Vermeer is drie keer in het huwelijksbootje gestapt. Voor de eerste keer op 28-jarige leeftijd, de tweede keer was hij 39 jaar en op dag dat hij voor de derde keer huwde was hij vijftig jaar. Uit de drie huwelijken werden tenminste zestien kinderen geboren. De wet schreef voor dat wanneer een weduwe of weduwnaar hertrouwde de positie van de kinderen uit een eerder huwelijk veiliggesteld moesten worden. Daartoe werd dan voor de schepenen

of de notaris een inventaris gemaakt van alle aanwezige bezittingen. Op 10 april 1722, daags voor Peter in ondertrouw ging met zijn tweede vrouw Adriana de Kock werd voor notaris Van Wijck de inventaris opgesteld. Het onroerend goed afkomstig uit de familie Vermeer bestond uit een huis, schuur, schop met wei- en akkerland aan de Schoorstraat. Verder de Jegerakker (genoemd naar de familie de Jeger) van 3 lopense, enkele beemden en heijvelden en een heiveld van 9 lopense onder heerlijkheid van Loon. Peters eerste vrouw had enkele akkerlanden in de Zeshoeven, een weiveld aan de Slimstraat en enkele heibodems in Udenhout, Helvoirt en Tilburg aangebracht. In de bijna tien jaar huwelijk hadden ze samen nog vier lopense weiland bijgekocht. Ook de roerende zaken werden beschreven in de inventaris. Naast het gebruikelijke boerengereedschap werden ook *een silver haarijser en zes zilveren knopen* aangetroffen, dat op een zekere welstand duidde. Enkele andere roerende zaken: een wagen, hoogkar, onbeslagen aardkar, twee ploegen, een kast met vijf deuren, een etenskast en vijf koebakken.

Uit de registers van de Burgerlijke Stand

Johannes Vermeer (1858-1941) had bij de loting voor militaire dienst een nummer getrokken dat hem verplichtte op te komen in het leger. Het was echter mogelijk, tegen betaling, het nummer te ruilen met dat van een andere jongeman die fortuinlijker geloot had. Die ander ging dan in zijn plaats in dienst, als remplaçant. Op het formulier dat iedere (aanstaande) bruidegom verplicht was te overleggen wanneer hij in het huwelijk wenste te treden werd dan aangetekend dat er een "nummervwisselaar" was gesteld. Het formulier van Johannes Vermeer meldde dat zijn nummervwisselaar op 3 mei 1878 was ingelijfd bij de huzaren. De vader van Johannes Vermeer, Peter Vermeer (1810-1889), had bij de loting voor de militaire dienst nummer zes getrokken, wat betekende dat hij op zou moeten komen in het leger. Toch wist hij onder de dienstplicht uit te komen vanwege een bijzondere gebeurtenis. Op het formulier werd namelijk aangetekend dat de vervanger (nummervwisselaar) van zijn broer tijdens de dienstitijd was overleden. Dat was voor de militieraad voldoende aanleiding om Peter ook finaal vrij te stellen.

De stamreeks

- I. Ghijsbrecht van den Leempoel (overleden voor 1340) x Heijlwich
- II. Engbrecht van den Leempoel (overleden voor 1374) x Agnes
- III. Ghijsbrecht van den Leempoel (overleden voor 1397) x Oda van der Meer
- IV. Jan van den Leempoel (overleden tussen 1413 en 1417) x Avesoete Gobelens
- V. Peter van den Leempoel (overleden tussen 1452 en 1453) x Heylwich Priem
- VI. Cornelis Vermeer x Engel Peijnenborgh
- VII. Wouter Vermeer (circa 1485) x Yda Brocken
- VIII. Adriaan Vermeer (circa 1520) x Geertruijd Bertens
- IX. Peter Vermeer (overleden in 1627) x Adriana van der Schoor
- X. Jan Vermeer (circa 1613/1615) x Maijken de Cort
- XI. Cornelis Vermeer x Adriaantje Jan Jacobs
- XII. Peter Vermeer (Udenhout, 1682) x Ida Stoeldrijers
- XIII. Hendrick Vermeer (Udenhout, 1735) x Maria Hamers
- XIV. Adrianus Vermeer (Udenhout, 1769) x Huijberdina Hamers
- XV. Hendrik Vermeer (Udenhout, 1815) x Johanna Maria Peijnenburg
- XVI. Adrianus Vermeer (Udenhout, 1855) x Adriana Moonen

Het gezin van Adrianus Vermeer en Adriana Moonen

	Naam	Geboren	Huwelijk	Overleden
1	Hendrikus (Hendrik)	28 maart 1892 Udenhout		24 maart 1964 Udenhout
2	Goverdina Maria (Dientje)	13 mei 1893 Udenhout		2 april 1903 Udenhout

3	Johannes Marinus (Jan)	1 januari 1895 Udenhout	X1 Maria Cornelia Broeders X2 Ida Maria de Wit	29 juli 1981 Udenhout
4	Jacobus	9 mei 1897 Udenhout		19 maart 1931 Udenhout
5	Marinus Adrianus (Marinus)	30 maart 1899 Udenhout	Johanna (Jans) van Laarhoven	5 januari 1975 Udenhout
6	Hendrikus Jacobus (Harrie)	14 juni 1901 Udenhout	Adriana van Laarhoven	24 oktober 1993 Udenhout
7	Goverdina Maria	30 juni 1904 Udenhout		10 juli 1904 Udenhout

Verschillende familietakken

In de jaren zestig van de vorige eeuw woonden er meerdere families Vermeer in Udenhout. Uiteindelijk stammen ze allen af van Peter Vermeer en zijn derde vrouw Ida Stoeldrijers die in 1733 trouwden en in Udenhout woonden. De hedendaagse familietakken zullen waarschijnlijk geen weet meer hebben van hun gemeenschappelijke voorvader.

In de Groenstraat op nummer 70 woonden de gezusters Vermeer, gewoonlijk ook de “dames Vermeer” genoemd. Hun broer, gemeentesecretaris Pieter Vermeer, woonde in villa Wilgewinde, Groenstraat 28. Dit is onmiskenbaar de meest Udenhoutse tak van de familie omdat ze onafgebroken in Udenhout woonden, maar inmiddels is deze tak in Udenhout uitgestorven.

Een andere tak was de familie Vermeer van de Loonsehoek. Jo Vermeer woonde op Loonsehoek 2, zijn neven Wim (Loonsehoek 1) en Jack (Schoorstraat 26) woonden ook dichtbij. Ad Vermeer, de broer van Jo woonde op de Winkelsestraat 3 op een boerderij afkomstig uit de familie van hun moeder (Kee Broeders).

Een derde tak die in de jaren zestig te onderscheiden was bestond uit drie gezinnen. Deze tak heeft verschillende generaties in Haaren gewoond. Harrie Vermeer die boerde op een inmiddels gesloopte boerderij op de hoek van de Loonse Molenstraat en de Groote Steeg. Harrie verhuisde later naar de Hoge Raam in Haaren. Zijn zoon Antoon was bestuurlijk actief in de agrarische sector onder meer als voorzitter van de ZLTO. Jos, de broer van Harrie, woonde aan de Winkelsestraat 19 en was ook bestuurlijk actief voor de agrarische sector, onder meer als voorzitter van de Boerenbond en in het bestuur van de diepvriescoöperatie. Zus Marie Vermeer trouwde met Kees Martens uit de Gommelsestraat. Wim, de neef van Harrie en Jos, behoorde ook tot deze familietak. Hij woonde aan de Kreitenmolenstraat 226.

Tenslotte woonde in de jaren zestig op de Winkelsestraat 10 (Winkelsehoek) Pieter Vermeer. Pieter was geboren in Helvoirt en via zijn huwelijk met Rieka van de Pas op de boerderij van zijn schoonouders in Biezenmortel terecht gekomen. Maar ook hij stamt af van het echtpaar Vermeer – Stoeldrijers.

Familieleden

Jan Vermeer

Jan Vermeer (1858-1941), landbouwer, eerst aan de Kuilpad later aan de Groenstraat, is 50 jaar secretaris van het kerkbestuur geweest. Hij volgde in 1891 Adriaan van Baal op, hij was toen 33 jaar. Hij bleef secretaris tot aan zijn dood op 18 juli 1941 en wordt dan opgevolgd door zijn zoon Pieter Vermeer. Opmerkelijk is dat de laatste vergadering van het kerkbestuur, die Jan meemaakte, plaatsvond op 8 augustus 1933. Jan was aan zijn ziekbed gekluisterd, kon niet naar vergaderingen, maar bleef in functie secretaris van het kerkbestuur. Jan Vermeer heeft als secretaris pastoor Van Eijl zien komen en zijn hele

pastoraat meegemaakt, de tijd van het Rijke Roomse Leven waarin de pastoor een enorme invloed had op het wel en wee van het dorp, in het geval van pastoor Van Eijl een conservatieve invloed, waarbij hij voortdurend in conflict kwam met de liberale dorpsnotabelen zoals de burgemeester en de dokter. We mogen uit de annalen opmaken dat Jan Vermeer steun en toeverlaat was voor pastoor Van Eijl. Jan Vermeer was ook de oprichter en president van de Vincentiusvereniging, voorzitter van het Burgerlijk Ambestuur en eerste ondervoorzitter en later secretaris van de Zuivelfabriek Sint-Isidorus.

Pieter Vermeer

Pieter Vermeer (1896-1979), gemeentesecretaris van Udenhout van 1919 tot 1947. Na het vertrek van burgemeester Meuwese, net na de oorlog, doet de gemeenteraad van Udenhout een verzoek aan de commissaris van de Koningin, waarin zij Pieter Vermeer aanbevelen voor de vacature van burgemeester. Deze plannen zijn echter niet doorgegaan. Behalve gemeentesecretaris bekleedde hij nog diverse andere functies, zoals ambtenaar van de burgerlijke stand, voorzitter van het burgerlijk ambestuur, lid van het kerkbestuur, voorzitter van het Wit-Gele Kruis, voorzitter van het mannenkoor, lid van het dagelijks bestuur van het waterschap, en secretaris van de Burgerwacht

Luce Vermeer

Luce Vermeer (1894-1987), oudere zus van Pieter Vermeer, is bekend geworden als naaldkunstenares. Met haar naaldwerk heeft zij Udenhout vele fraaie kunstwerken nagelaten. Haar belangrijkste werk is wellicht het rouwkleed in de Udenhoutse kerk, dat nog altijd vaak wordt gehangen bij uitvaarten.

Jo Vermeer

Jo Vermeer (1932-2015) is eerder in dit hoofdstuk al genoemd als degene die zijn jeugdherinneringen aan het papier heeft toevertrouwd en daarmee verschillende wetenswaardigheden, anekdotes en plaatselijke gebruiken uit Udenhout voor het nageslacht heeft vastgelegd. Jo maakte ook deel uit van de werkgroep toponiemen van Heemcentrum 't Schoor. Jo had jarenlang een boerenbedrijf op de Loonsehoek waar nu zijn zoon Christian nog boert. Jo was ook bestuurlijk actief onder meer in de R.K. Jonge Boerenstand en de boerenbond waarvan hij 27 jaar bestuurslid en 8 jaar voorzitter was.

Jos Vermeer

Jos was landbouwer aan de Winkelsestraat 19. Hij genoot bekendheid in en buiten Udenhout – Biezenmortel door zijn bestuurlijke functies, met name in de agrarische organisaties en coöperaties. In 1951 werd hij gekozen tot bestuurslid van de plaatselijke Boerenbond, waarvan hij in 1953 voorzitter werd. Hij is 18 jaar voorzitter geweest. Belangrijke gebeurtenissen tijdens zijn voorzitterschap waren de uitbreidingen van de mengvoederfabriek en na de fatale brand ervan op 29 november 1969 de nieuwbouw ervan.

Elly van Esch – Vermeer

In de jaren zestig waren er voor de jeugd in Biezenmortel twee verenigingen, de jeugdbeweging Jong Nederland (voor jongens en meisjes) en voetbalclub VCB. De paters Kapucijnen brachten de judosport naar Biezenmortel. Judoclub BIMO werd opgericht en Peter Ooms werd als judoleraar aangetrokken. De club was er aanvankelijk alleen voor jongens, maar al snel introduceerde Peter Ooms de sport ook voor meisjes. Elly Vermeer, dochter van de hiervoor genoemde Jos Vermeer, werd als 12-jarig meisje lid van judoclub BIMO en daarmee was een mooie judoperiode gestart die tot 1983 zou duren. Ze heeft de ontwikkelingen van het damesjudo van dichtbij meegemaakt. In 1971 schreef de krant Het Nieuwsblad van het Zuiden: "Tot nu toe is het damesjudo door de JudoBond Nederland niet gepropageerd". De meisjes- en damesploeg van judoclub BIMO, waar Elly Vermeer deel van uitmaakte, had samen met Sportinstituut Ooms vele successen, in eerste instantie op regionaal en al gauw op nationaal niveau. Persoonlijk won Elly vijfmaal de titel "kampioen van Nederland" in haar gewichtsklasse. De eerste vier titels waren in de opvolgende jaren

1975, 1976, 1977 en 1978. De drie jaren daaropvolgend moest ze genoegen nemen met een tweede of derde plaats. Maar in 1982 nam Elly haar vijfde Nederlandse kampioenstitel in ontvangst. Naast de nationale wedstrijden heeft judoclub BIMO ook veel deelgenomen aan internationale wedstrijden. Om mee te kunnen doen aan de Europese kampioenschappen en zelfs later de eerste wereldkampioenschappen werd Elly in de jaren zeventig opgenomen in de kernploeg van Nederland. Ze heeft op internationaal niveau veel Europese landen bezocht en successen behaald, waaronder een tweede plaats bij de Europese kampioenschappen in Keulen (1978). Bij haar eerste zwangerschap moest Elly stoppen met wedstrijdjudo, maar ze is daarna wel actief gebleven in het bestuur van judoclub BIMO. Elly was/is verder actief in de Dorpsraad Udenhout, het bestuur van de Peppel en in het koor Andantino.